

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Vítkovou, v právní věci

žalobce: **CENTAVIA, s. r. o.**, IČO: 24204633,
se sídlem v Kladně, Ctiborova 407, 272 01 Kladno
zastoupeného JUDr. Ondřejem Klimešem, advokátem,
se sídlem v Praze, Konšelská 1014/11, 180 00 Praha 8

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČ 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
jednajícím Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
se sídlem v Praze, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – Nové Město

o zaplacení částky 144 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku ve výši 144 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 4. 5. 2017 do zaplacení.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hladíková.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení shora uvedené částky majetkové újmy s příslušenstvím z titulu náhrady škody vzniklé nesprávným úředním postupem Policie České republiky, Krajským ředitelstvím Policie hlavního města Prahy. Žalobce ve svých skutkových tvrzeních uváděl, že na základě domovní prohlídky 27. 11. 2012 bylo žalobci odňato policejním orgánem osobní motorové vozidlo Hummer H 3, registrační značky [REDAKCE] kombi, barva černá, ve vlastnictví žalobce, jako věc, kterou policejní orgán považoval za důležitou pro trestní řízení. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze 14. 6. 2016 sp. zn. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze z 11. 1. 2017, sp. zn. [REDAKCE] byla předmětná trestní věc pravomocně skončena, v trestní věci nedošlo k propadnutí osobního automobilu, následně usnesením z 22. 2. 2017 sp. zn. [REDAKCE] bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 80 odst. 1 trestního řádu o vrácení osobního automobilu žalobci. Žalobce uváděl, že od odnětí osobního automobilu 27. 11. 2012 do jeho vydání 4. 5. 2017, tedy v době 4 let a 5 měsíců, došlo k znehodnocení osobního automobilu, a to především s ohledem na jeho umístění, když jeho stav neodpovídal stavu, v jakém byl orgánem činným v trestním řízení převzat. Škodu žalobce ocenil na částku 144 00 Kč, když dokládal znalecký posudek vypracovaný Ing. Ottou Strmiskou. Svůj nárok u žalované předběžně uplatnil dopisem z 15. 1. 2018, v době podání žaloby o jeho nároku nebylo žalovaným rozhodnuto.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění nároku žalobcem u žalované 15. 1. 2018 jako nároku na náhradu škody, která mu měla být dle jeho tvrzení způsobena nesprávným úředním postupem Policie České republiky v souvislosti s řízením vedeným u Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie hlavního města Prahy, pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná vydala stanovisko 17. 12. 2018, jímž žádost žalobce shledala nedůvodnou. Rekapitulovala průběh jednání policie, a to odnětí osobního automobilu uvedeného v žalobě ve vlastnictví žalobce 27. 11. 2012 a následné předání automobilu na základě vydání usnesení Městského soudu v Praze o vrácení věci dne 4. 5. 2017. Uvedla dále, že dle šetření zjistila, že Policií České republiky bylo vozidlo předáno společnosti Dekra CZ, a. s., k jeho uskladnění, byl uveden původní stav vozidla, jeho následné umístění na parkovišti a následné předání opět vozidla Policii České republiky v původním stavu, plně funkčním a bez závad. Poukazovala především na předávací protokol z 3. 5. 2017, jímž bylo vozidlo 4. 5. 2017 předáno žalobci ve stejném stavu, v jakém bylo předáno Policii ČR při jeho odnětí, což bylo žalobcem stvrzeno podpisem. Pokud jde o náhradu škody žádanou žalobcem, z žádosti žalobce vyplynulo, že tato je žádána za znehodnocení po dobu zajištění vozidla a má být představována rozdílem časové hodnoty vozidla k 27. 11. 2012 a časové hodnoty vozidla ke 4. 5. 2017. Žalovaná uvedla, že ve věci absentuje odpovědnostní titul, příčinná souvislost i vznik a výše škody, když se nejedná o škodu vzniklou na vozidle v důsledku nesprávného úředního postupu orgánu, avšak tvrzená škoda vznikla pouze v důsledku plynutí času jako objektivní skutečnosti. Poukázala taktéž na nesprávnost znaleckého posudku, který vychází pouze z hypotetické hodnoty vozidla odpovídající stáří a počtu ujetých kilometrů ke dni 27. 11. 2012, bez zohlednění skutečného stavu. S ohledem na shora uvedené žádala žalobu v plném rozsahu zamítnout.
3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobce u žalované 15. 1. 2018, jako nároku na náhradu škody v souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem Policie České republiky v souvislosti s řízením vedeným u Policie České republiky, Krajským ředitelstvím Policie hlavního města Prahy, pod sp. zn. [REDAKCE]

██████████ a dále negativní stanovisko vydané žalovanou 17. 12. 2018, jímž žádost shledala nedůvodnou.

4. Mezi účastníky zůstala spornou existence odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše škody dle zákona č. 82/98 Sb.
5. Soud provedl dokazování znaleckým posudkem č. 1753/03/17 zpracovaným Ing. Ottou Strmiskem ze dne 7. 6. 2017, když tento byl zadán žalobcem k vyčíslení znehodnocení vozidla Hummer H3 registrační značky ██████████, za dobu jeho zajištění od 27. 11. 2012 do 4. 5. 2017. Z obsahu znaleckého posudku vyplývá, a to z bodu 1.5.1., že k datu 27. 11. 2012 nebylo možné technický stav doby zajištění bez prohlídky posoudit, proto je uvažováno s výchozím stavem vozidla odpovídajícím stáří a počtu ujetých kilometrů. Znalec následně v bodě 1.5.2 posoudil stav vozidla ke 4. 5. 2017, tedy k době jeho vydání. V bodě 2.4 – výpočet částky za znehodnocení vozidla, znalec vycházel z předchozích vyhotovení tabulek ohledně výpočtu časové ceny vozidla k datu 27. 11. 2012, kterou stanovil na částku 856 700 Kč a k časové ceně vozidla k datu 4. 5. 2017, která činila dle znalce částku 712 700 Kč, rozdílem obou výpočtů pak dospěl k částce znehodnocení vozidla ve výši 144 000 Kč. Z protokolu o provedení domovní prohlídky z 27. 11. 2012 na základě příkazu sp. zn. ██████████ z 23. 11. 2012, vyhotoveným Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hlavního města Prahy pod č. j. ██████████ ██████████ má soud mimo jiné za prokázáno odnětí vozidla Hummer H3, registrační značky ██████████ na parkovišti u domu. Z usnesení Městského soudu v Praze č. j. ██████████ ze dne 22. 2. 2017 má soud za prokázáno vrácení žalobci mimo jiné osobního motorového vozidla Hummer H3.
6. Soud zamítal návrhy na provedení dokazování výsledkem znalce, který zpracovával znalecký posudek, i dalšími listinnými důkazy založenými ve spise, a to rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. ██████████ ze dne 14. 6. 2016 pro nadbytečnost a s ohledem na právní posouzení věci, které s ohledem na předvídatelnost soudního rozhodnutí bylo účastníkům v průběhu jednání sděleno.
7. Podle § 1 zákona č. 82/98 Sb. (dále jen “OdpŠk”), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
8. Podle § 3 OdpŠk, stát odpovídá za škodu, kterou způsobily za a) státní orgány, za b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem, nebo na základě zákona, za c) orgány územních samosprávných celků.
9. Podle § 13 OdpŠk, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu, nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odstavce 2 právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
10. Podle článku 11 odst. 4, Listiny základních práv a svobod, vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.
11. Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci soud zkoumal, zda jsou v daném případě splněny podmínky pro odpovědnost státu za škodu podle zákona č. 82/98 Sb., když postupoval podle § 1,3,13 OdpŠk a § 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. V rámci podané žaloby soud posoudil žádost žalobce jako žádost o náhradu majetkové škody, která měla žalobci vzniknout v rámci tvrzeného nesprávného úředního postupu Policie České republiky jakožto odpovědnostního titulu podle zákona č. 82/98

Sb. Soud zkoumal, zdali jsou splněny všechny předpoklady odpovědnosti státu, a to odpovědnostní titul, příčinná souvislost a škoda samotná. V daném řízení bylo prokázáno, že žalobci bylo v rámci domovní prohlídky 27. 11. 2012 odňato policejním orgánem osobní motorové vozidlo Hummer H3, registrační značky [REDAKCE] jako věci důležité pro trestní řízení. Následným rozsudkem Městského soudu v Praze ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze byla předmětná trestní věc pravomocně skončena a následně vydáno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2017, jímž byl osobní automobil žalobci následně vrácen dne 4. 5. 2017. Žalobce poukazoval na skutečnost, že v průběhu vedení trestního řízení a odnětí automobilu došlo k jeho znehodnocení, když poukazoval na znalecký posudek, který si nechal zpracovat Ing. Ottou Strmiskou, a z něj vyplynulo, že tento byl umístěn v nevyhovujících podmínkách, nebyl po celou dobu zajištění ošetřován a byl ponechán bez jakékoliv údržby. Z titulu nesprávného úředního postupu potom žalobce žádal škodu ve výši 144 000 Kč, kterou dle znaleckého posudku stanovil jako rozdíl mezi časovou cenou vozidla k 27. 11. 2012 (ke dni zajištění) ve výši 856 700 Kč a časovou cenou vozidla k datu 4. 5. 2017 (ke dni navrácení vozidla) v částce 712 700 Kč. Žalobce následně svůj nárok u žalované uplatnil dne 15. 1. 2018, avšak žalovaná na něj reagovala negativním stanoviskem ze dne 17. 12. 2018. Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci soud zkoumal, zda jsou kumulativně splněny 3 základní předpoklady pro náhradu majetkové škody, kterou žalobce žádal, a to existence odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše požadované újmy. Žalobce, jak bylo již uváděno shora, škodu konstruoval jako rozdíl mezi cenami, kterou mělo předmětné vozidlo v době jeho zajištění a v době jeho vydání.

12. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, v platném znění, majetek a služba se oceňují obvyklou cenou, pokud tento zákon nestanoví jiný způsob oceňování. Obvyklou cenou se pro účely tohoto zákona rozumí cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku, nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího, nebo kupujícího, ani vlivy zvláštní obliby. Mimořádnými okolnostmi trhu se rozumí například stav tísně prodávajícího nebo kupujícího, důsledky přírodních či jiných kalamit. Osobními poměry se rozumí zejména vztahy majetkové, rodinné nebo jiné osobní vztahy mezi prodávajícím a kupujícím. Zvláštní oblibou se rozumí zvláštní hodnota přikládána majetku nebo službě, vyplývající z osobního vztahu k nim. Obvyklá cena vyjadřuje hodnotu věci a určí se porovnáním.
13. Na základě citovaného § 2 zákona č. 151/1997 Sb., za použití judikatury Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 30 Cdo 5500/2015 ze dne 13. 12. 2017 soud poukazuje na skutečnost, že je na místě nárok v plném rozsahu zamítnout pro absenci příčinné souvislosti. Žalobcem tvrzený pokles ceny vozidel je pak odvislý od poměrů na daném trhu, není závislý na odpovědnostním titulu dle zákona č. 82/98 Sb., jak žalobce dovozoval, jinými slovy řečeno k poklesu hodnoty vozidla žalobce by došlo i bez ohledu na existenci či neexistenci nesprávného úředního postupu, který žalobce v dané věci namítal. Konstrukce škody tak, jak jí žalobce žádal, již ve svém základu nemůže obstát, a pro absenci příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem proto soud uzavírá, že vozidlo bylo na základě řádného rozhodnutí policie žalobci odňato a poté následně vydáno rozhodnutím Městského soudu v Praze. Ve věci nebyly shledány žádné nedůvodné průtahy, které by odůvodňovaly nárok žalobce na náhradu škody, nad rámec shora uvedeného soud znovu uvádí, že s ohledem na skutková tvrzení tak, jak byla v žalobě popsána a jak byla škoda konstruována, nelze dospět k příčinné souvislosti mezi vznikem a výší škody a tvrzeným nesprávným úředním postupem. V této souvislosti soud poukazuje již na dřívější judikaturu Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. 1. 2016

sp. zn. 30 Cdo 4973/2014, uveřejněnou pod číslem 35/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, proti němuž podaná ústavní stížnost byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2016, sp. zn. II. ÚS 1013/16.

14. Pod výrokem II. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení, když žalovaná byla ve věci zcela úspěšná, podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. jí proto za použití ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř. náleží náhrada nákladů řízení v plné výši, a to za jednotlivé úkony nezastoupeného účastníka á 300 Kč. V daném případě jsou úkony činěny třemi paušály, a to vyjádřením Ministerstva spravedlnosti ze dne 17. 12. 2018, přípravou na jednání a účast u ústního jednání ze dne 30. 4. 2019, celkově ve výši 900 Kč.
15. Lhůta k plnění ve výroku II. byla stanovena ve lhůtě 3 dnů podle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř., když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízení exekuce.

Praha 30. dubna 2019

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně